

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย ซึ่งนำมากล่าวโดยสรุปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาจิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกำหนดเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาจิตสาธารณะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐาน ดังนี้

1. จิตสาธารณะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกันตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคดีที่ต้องโทษ
2. ความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา แตกต่างกันตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคดีที่ต้องโทษ
3. จิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2552 จำนวน 105 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามจิตสภาวะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา
2. แบบสอบถามความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาและสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับจิตสภาวะและความเชื่ออำนาจในตนเองจากตำรา เอกสาร วารสารต่างๆและบทความรวมทั้งงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. กำหนดนิยามและสร้างข้อคำถามจากตัวแปรที่จะศึกษาตามขอบเขตที่กำหนดเนื้อหา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างนำเสนออาจารย์ประธานที่ปริกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบ
4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปริกษาการทำสารนิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาข้อความคำถามที่สร้างขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับโครงสร้างและหัวข้อรวมทั้งเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ตามวิธีการของ โรวินลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1978 : 34 อ้างถึงใน ล้วน สายยศและอังศณา สายยศ 2546 : 49) โดยกำหนดการให้คะแนนจาก

- + 1 ถ้าเห็นว่าตรงกับขอบข่ายเชิงเนื้อหาที่ระบุไว้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าตรงกับขอบข่ายเชิงเนื้อหาที่ระบุไว้
- 1 ถ้าเห็นว่าไม่ตรงกับขอบข่ายเชิงเนื้อหาที่ระบุไว้

เมื่อได้รับผลการพิจารณาแล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ข้อความที่ผ่านเกณฑ์แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผ่านอาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์ เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพและถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขข้อความแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ คือ ผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดยะลา จำนวน 30 คน

6. นำแบบสอบถามจากข้อ 5. มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ (R) รายข้อระหว่าง .41-.87

7. นำแบบสอบถามจากข้อ 6. มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1974, pp. 202 – 204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าดังนี้

7.1 จิตสาธารณะทั้งฉบับ	มีค่าความเชื่อมั่น	.84
- ด้านเสียสละตนเองเพื่อสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น	.63
- ด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ	มีค่าความเชื่อมั่น	.65
- ด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	มีค่าความเชื่อมั่น	.65
- ด้านจิตบริการ	มีค่าความเชื่อมั่น	.78
7.2 ความเชื่ออำนาจในตนเองทั้งฉบับ	มีค่าความเชื่อมั่น	.76
- ด้านความกล้า	มีค่าความเชื่อมั่น	.70
- ด้านความสามารถ	มีค่าความเชื่อมั่น	.60
- ด้านความภูมิใจในตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น	.72
- ด้านการร่วมแก้ปัญหาให้แก่สังคม	มีค่าความเชื่อมั่น	.60

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นที่มีความสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนั่งสื่อจากภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ส่งถึงหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. จัดประชุมผู้ช่วยเก็บข้อมูล เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจแบบสอบถาม ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกับวัตถุประสงค์

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดนราธิวาส

3. ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของแบบสอบถาม โดยเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์ เพื่อนำผลการตอบมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและทดสอบสมมติฐานต่อไป

สรุปผล

จิตสาธารณะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับมากและมีความแตกต่างกันตามอายุและคดีที่ต้องโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลางและมีความแตกต่างกันตามอายุและคดีที่ต้องโทษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสัมพันธ์ระหว่างจิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้า เรื่อง จิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า จิตสาธารณะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส แตกต่างกันตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคดีที่ต้องโทษ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า จิตสาธารณะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาสอยู่ในระดับมากและจิตสาธารณะของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามอายุและคดีที่ต้องโทษอาจเป็นเพราะอายุและการกระทำมีผลต่อการสำนึกและรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง กล่าวคือบุคคลเมื่อเติบโตมากขึ้น ก็ส่งผลให้ผ่านการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะอิทธิพลของปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สร้างสม บ่มเพาะ ปลูกฝัง ชัดเจนการรู้การคิด การเข้าใจ เจตคติของบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเดือน พันธมนาวิน (2549) ที่กล่าวไว้ว่าถ้าเด็กได้รับการปลูกฝังจิตสาธารณะให้เป็น ไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่อเติบโตขึ้น จะทำให้สามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของกระแสเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม อันจะส่งผลให้สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุขกาย สบายใจ ตลอดจนเป็นบุคลากรที่ดี ที่เหมาะสม ของครอบครัว สังคม และประเทศชาติสืบเนื่องต่อไปและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนงศา ศิริพา (2553) ได้ศึกษาจิตสาธารณะและความสนใจในการเรียนของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 390 คน ในปีการศึกษา 2552 พบว่า จิตสาธนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีจิตสาธนะและความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอ้อมใจ วงษ์มณฑา(2551) ได้ศึกษาจิตสาธนะของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จากคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยอิสลามศึกษา คณะวิทยาการสื่อสาร จำนวน 400 คน ในปีการศึกษา 2552 พบว่า ชั้นปีที่ศึกษา มีจิตสาธนะไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า ความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส แตกต่างกันตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคดีที่ต้องโทษ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาสที่มีอายุและคดีที่ต้องโทษแตกต่างกันมีความเชื่ออำนาจในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะความเชื่ออำนาจในตนเองเป็นความสามารถส่วนบุคคลที่สามารถเห็นคุณค่า มีแรงจูงใจ กระตือรือร้นต่อส่วนตัวและส่วนรวม ซึ่งเหล่านี้เกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น การอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ในชีวิต ค่านิยมในสังคม การเรียนรู้ ดังนั้นยิ่งบุคคลได้เติบโตผ่านการเรียนรู้ ได้รับการศึกษาทางสังคมมากเพียงใดก็จะทำให้เกิดการเติบโตทางจิตวิญญาณ ความคิดและมีวิจรรณญาณมากขึ้นเพียงนั้น สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของจุงเดือน พันธมุนาวิน (2550) ได้ศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจในตนกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ ในบุคคลอายุตั้งแต่ 12 ปี ถึง 60 ปี ปรากฏว่าผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ มากกว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนน้อย นอกจากนี้ ผลการวิจัยในอดีตยังระบุว่า บุคคลที่เป็นเพศชาย หรือ มีผลการเรียนดีน้อย หรือมีฐานะไม่ดี หรือมีการศึกษาน้อยกว่า 9 ปี มักเป็นกลุ่มบุคคลที่เสี่ยงต่อการมีความเชื่ออำนาจในตนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลในกลุ่มประเภทตรงข้าม นอกจากนี้การเรียนรู้ทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม ได้ถูกนำมาอธิบายในเชิงสาเหตุที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงความเชื่ออำนาจในตนเอง

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า จิตสาธนะและความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติด มีความสัมพันธ์กัน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างจิตสาธนะและความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนราธิวาสมีความสัมพันธ์ทางบวก อธิบายได้อีกลักษณะว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดมีจิตสาธนะในระดับ

ปานกลางก็จะมีความเชื่ออำนาจในตนเองในระดับปานกลางเช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมามีจิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองในระดับปานกลางทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะอายุและการกระทำมีผลต่อการสำนึกและรู้สึกทางด้านจิตใจและด้านความเชื่อมั่นในตัวเองของบุคคลให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของนงศา ศศิรพา (2553) ได้ศึกษาจิตสาธารณะและความสนใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 390 คน ในปีการศึกษา 2552 พบว่า จิตสาธารณะมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความสนใจในการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2549) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องสาเหตุของคนดีและคนเก่ง โดยวิเคราะห์จากพฤติกรรมต่างๆ ของคนไทยทั้งเด็กและผู้ใหญ่อายุตั้งแต่ 6 – 60 ปี พบว่าพฤติกรรมการทำงานอาชีพอย่างขยันขันแข็ง จะประกอบด้วยจิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของหฤทัย อาจปรี (2544) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิต และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการมีจิตสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า จิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองของผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับน้อย จึงเป็นข้อมูลให้แก่ผู้บริหารและผู้ปกครองในวันที่จะจัดโครงการ กิจกรรม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเอง
2. เนื่องจากผู้ที่ติดยาเสพติดเป็นบุคคลที่มีปัญหาทั้งทางจิตใจ ร่างกายและสภาพครอบครัว ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรเน้นในเรื่อง จิตสาธารณะและความเชื่ออำนาจในตนเองให้มาก เพื่อให้ผู้ที่ติดยาเสพติดได้ปรับตัวและออกมาอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขไม่หลงผิดอีก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิจัยกับผู้ที่ติดยาเสพติดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา เท่านั้น จึงควรศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติมในจังหวัดอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการใช้บริการทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น สภาพครอบครัว สภาพแวดล้อม เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์กับตัวแปรทางจิตวิทยาอื่นๆ ด้วย ซึ่งอาจจะช่วยให้เข้าใจเชิงลึกของจิตสภาวะที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ ต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus